

การใช้ภาษาไทยผ่านเฟซบุ๊กของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
Thai Language Usage through Facebook of Student Leaders
at Phuket Rajabhat University

รุ่งรัตน์ ทองสกุล^{1*}
Rungrat Thongsakul^{1*}

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ภูเก็ต
Faculty of Humanities & Social Sciences, Phuket Rajabhat University, Phuket
*Corresponding author: rukre.r@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาไทยผ่านเฟซบุ๊กของผู้นำนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยเก็บข้อมูลจากการโพสต์ข้อความของผู้นำนักศึกษา จำนวน 27 คน จำนวน 615 ข้อความนำข้อความทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามประเด็นที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยพบว่า การแปรผันการสะกดคำ พบ 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) การแปรผันการสะกดคำทั่วไป พบ 10 ประเภท 2) การแปรผันการสะกดคำที่สะกดตามการออกเสียงในภาษาพูดพบ 6 ประเภท และ 3) การแปรผันการสะกดคำที่อาจส่งอิทธิพลต่อภาษาพูด พบ 4 ประเภท การพิมพ์แบบพิเศษพบ 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) การพิมพ์ซ้ำตัวอักษรตัวสุดท้าย 2) การพิมพ์ซ้ำสระ 3) การพิมพ์ซ้ำเครื่องหมาย และ 4) การพิมพ์เว้นวรรคระหว่างตัวอักษร การใช้สัญลักษณ์ พบ 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้สัญลักษณ์เดียว 2) การใช้สัญลักษณ์ประกอบข้อความ 3) การใช้อิโมจิประกอบข้อความ และ 4) การใช้สติ๊กเกอร์ การสร้างคำใหม่ พบ 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) คำแสดงเสียง อารมณ์ และกิริยาอาการ พบ 5 ประเภท 2) คำลงท้าย พบ 3 ประเภท 3) การนำคำที่มีอยู่แล้วในภาษามาใช้สื่อสารในอีกความหมายหนึ่งเนื่องจากออกเสียงคล้ายกัน และ 4) คำศัพท์อื่น ๆ การใช้เครื่องหมาย พบ 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้เครื่องหมายปริศนา 2) การใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ 3) การใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลา และ 4) การใช้เครื่องหมายมหัพภาค การใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย และการใช้ภาษาไทยถิ่น

คำสำคัญ: การใช้ภาษาไทย, สื่อสังคมออนไลน์, ผู้นำนักศึกษา

Abstract

This research aimed to study Thai language usage through Facebook of student leaders at Phuket Rajabhat University. Data was collected from posting messages of 27 student leaders with 615 messages. They were analyzed according to specified issues. The study found that there were 3 aspects of variation in word spelling as follow: 1) 10 types of variation in general word spelling, 2) 6 types of variation in word spelling by spoken language pronunciation, and 3) 14 types of variation in word spelling which might influence on spoken language. Then, there were 4 aspects of special typing including retyping of the last letter, retyping of the last vowel, retyping of the last punctuations, and typing space between letters. There were 4 aspects of symbol usage as follow: 1) using single symbol, 2) using symbol with message, 3) using emoji with message, and 4) using stickers. There were 4 aspects of word rebuilding as follow: 1) 5 types of expression word as the voice, mood and manner, 2) 3 types of postscript, 3) using original words with the same pronunciation to communicate in different meaning, and 4) other words. There were 4 types of punctuations including using question marks, using exclamation marks, using ellipsis marks, and 4 using full stop marks. Therefore, the mixing of English in Thai language usage, including Thai dialect usage.

Keywords: Thai language usage, social media, student leaders

บทนำ

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมของการติดต่อสื่อสาร ดังจะเห็นได้ว่าสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของมนุษย์จึงสะดวก รวดเร็ว และง่ายขึ้น ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงรับรู้ และเรียนรู้ที่พร้อมรับมือกับสิ่งต่าง ๆ เช่น การรับมือกับภัยธรรมชาติ การรับรู้เหตุการณ์ความเป็นไปของผู้คนในสังคม เป็นต้น

ช่องทางการติดต่อสื่อสารที่สะดวก และรวดเร็วมีหลากหลายช่องทาง โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ ดังที่ วนิษา แก้วสุข (2557, หน้า 8) กล่าวถึงสื่อสังคมออนไลน์ว่า เป็นสื่ออินเทอร์เน็ตที่มุ่งสร้างปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มคนในเรื่องของกิจกรรม กิจกรรม พฤติกรรม หรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ ระหว่างกัน โดยสร้างเนื้อหาในรูปแบบข้อความรูปภาพ วิดีทัศน์ เช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ เป็นต้น

เฟซบุ๊ก เป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และได้รับความนิยมอย่างยิ่งในสังคมยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มนักเรียน นักศึกษา กลุ่มคนทำงาน เฟซบุ๊ก จึงกลายเป็นพื้นที่ที่ไม่จำกัดระยะทาง ไม่จำกัดเวลา และสามารถสร้างความสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ที่ไม่จำกัดวงสนทนา ด้วยเหตุนี้หลายคนจึงเลือกใช้เฟซบุ๊กเป็นช่องทางการแจ้งข้อมูลข่าวสาร ดังเช่นผู้นำนักศึกษาที่ใช้เฟซบุ๊กประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษา เรื่องราวส่วนตัว เรื่องทั่ว ๆ ไป และด้วยบทบาทหน้าที่ของการเป็นผู้นำทำให้นักศึกษากลุ่มนี้เป็นที่สนใจ และเป็นที่จับจ้องของนักศึกษาคนอื่น ๆ การสื่อสารผ่านเฟซบุ๊กของผู้นำนักศึกษาจึงถือว่ามีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากกว่านักศึกษาทั่วไป

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้นำนักศึกษาจะมีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่เมื่อต้องใช้เฟซบุ๊กนำเสนอเรื่องราว พบว่ายังมีการใช้ภาษาที่มุ่งเน้นความสะดวก รวดเร็ว รวมถึงการใช้ภาษาที่ไม่เป็นไปตามหลักการเขียนภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะวิจัยการใช้ภาษาไทยที่มีการโพสต์ข้อความหน้าไทม์ไลน์ในเฟซบุ๊ก จากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ซึ่งส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการวิจัยลักษณะการใช้ภาษาไทยในกลุ่มเยาวชนที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำนักศึกษา เป็นบุคคลต้นแบบที่มีการสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ โดยเฉพาะในบทบาทของผู้นำนักศึกษาที่ทำหน้าที่แจ้งข่าวสาร การวิจัยเรื่อง “การใช้ภาษาไทยผ่านเฟซบุ๊กของผู้นำศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต” ครั้งนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นลักษณะการใช้ภาษาไทยที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นการเรียนรู้ และทำความเข้าใจ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือพัฒนาการใช้ภาษาให้ถูกต้องต่อไป

วิธีการศึกษา

รวบรวมข้อมูลการโพสต์ข้อความหน้าไทม์ไลน์จากเฟซบุ๊กของผู้นำนักศึกษาในระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ได้แก่ นายกสโมสรนักศึกษา และรองนายกสโมสรนักศึกษา จำนวน 5 คน ซึ่งแต่ละคนมีผู้นำนักศึกษา จำนวน 6 คน รวม 30 คน แต่มีผู้นำนักศึกษาที่ยอมรับผู้วิจัยเป็นเพื่อนทางเฟซบุ๊ก เพื่อให้เป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 27 คน ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจากผู้นำศึกษาดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 - 30 มิถุนายน 2561 จำนวน 615 ข้อความ โดยปรับกรอบการวิจัยจากงานวิจัยของ กานต์วีชมเชย (2556) เรื่อง “ภาษาไทยเน็ต : ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต” ในประเด็นของลักษณะภาษาไทยเน็ตจากกระดานแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์ www.yenta4.com, www.dek-d.com, www.panthip.com และ www.facebook.com แบ่งเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ การแปรผัน การสะกดคำ การพิมพ์แบบพิเศษ การใช้สัญลักษณ์ การสร้างคำใหม่ การใช้เครื่องหมาย และการใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิจัยประเด็นการใช้ภาษาไทยถิ่นเพิ่มเติม

ผลการศึกษาและการวิจารณ์

ลักษณะของการใช้ภาษาไทยผ่านเฟสบุ๊กของผู้่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ปรากฏตามประเด็นที่วิจัยดังต่อไปนี้

1. การแปรด้านการสะกดคำ พบว่ามี 3 ลักษณะ ดังนี้

1.1 การแปรด้านการสะกดคำทั่วไป พบจำนวน 10 ประเภท ดังนี้

- 1.1.1 การแปรการสะกดคำสระอู เป็นสระอุ พบจำนวน 4 คำ ได้แก่ ยุ กู รู้ และอยู่
- 1.1.2 การแปรการสะกดคำที่ใช้สระไอ เป็น อัย พบจำนวน 4 คำ ได้แก่ จัย ปัย คัย และจัย
- 1.1.3 การแปรการสะกดคำที่พยัญชนะต้น พบจำนวน 9 คำ เช่น เยย ชิบหาย เจือก เป็นต้น
- 1.1.4 การแปรการสะกดคำที่พยัญชนะท้าย พบจำนวน 13 คำ เช่น เชีช ครัช ขอโทด ขอบคุณ แ้ว เป็นต้น
- 1.1.5 การแปรการสะกดคำทั้งพยัญชนะต้น และพยัญชนะท้าย พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ ชิพหาย
- 1.1.6 การแปรการสะกดคำที่ตัดพยัญชนะกลางออก พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ สัมนา
- 1.1.7 การแปรการสะกดคำที่ตัดพยัญชนะท้ายออก พบจำนวน 6 คำ ได้แก่ ดัง สุขสัน อนุรัก สิทธิ สร้างสรร และจัน
- 1.1.8 การแปรการสะกดคำไม้ไต่คู้ เป็น ไม้โท พบจำนวน 5 คำ ได้แก่ เด็ก เป้น เห็น เย่น และภูเก็ต
- 1.1.9 การแปรการสะกดคำสระโ ไม้ม้วน เป็น สระโ ไม้มลาย พบจำนวน 3 คำ ได้แก่ ไข่ ให้ และไคร
- 1.1.10 การแปรการสะกดคำสระโ ไม้มลาย เป็น สระโ ไม้ม้วน พบจำนวน 2 คำ ได้แก่ ไหน และลำไย

1.2 การแปรด้านการสะกดคำที่สะกดตามการออกเสียงในภาษาพูด พบจำนวน 6 ประเภท ดังนี้

- 1.2.1 การแปรการสะกดคำควบกล้ำไม่แท้ เป็น ไม่ควบกล้ำ พบจำนวน 2 คำ ได้แก่ เสด และจิง
- 1.2.2 การแปรการสะกดคำที่มีไม้ไต่คู้ เป็น อ้อ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ ก้อ
- 1.2.3 การแปรการสะกดคำที่มีเสียงตรี ด้วยการใชไม้ตรีกำกับ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ น๊ะ
- 1.2.4 การแปรการสะกดคำควบกล้ำ ล/ร เป็น คำที่ไม่ควบกล้ำ พบจำนวน 2 คำ ได้แก่ คับ และคั๊บ
- 1.2.5 การแปรการสะกดคำตามการออกเสียงคำที่มีการกลมกลืนเสียง พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ นั้ลล้าก
- 1.2.6 การแปรการสะกดคำที่มีเสียงตรี ด้วยการใชไม้โทกำกับ พบจำนวน 3 คำ ได้แก่ น๊ะ ลัะ และว๊ะ

1.3 การแปรด้านการสะกดคำที่อาจส่งอิทธิพลต่อภาษาพูด พบจำนวน 14 ประเภท ดังนี้

- 1.3.1 การแปรการสะกดพยัญชนะต้น จาก ล เป็น ร พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ เร็ช
- 1.3.2 การแปรการสะกดคำที่ไม่ควบกล้ำ เป็น ควบกล้ำ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ มั่วก
- 1.3.3 การแปรการสะกดพยัญชนะท้าย จาก น เป็น ล ส่งผลต่อการออกเสียงของคำ โดยออกเสียงเป็น /ล/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะท้ายที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยแต่มีในระบบเสียง ภาษาอังกฤษ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ เฟ็ล

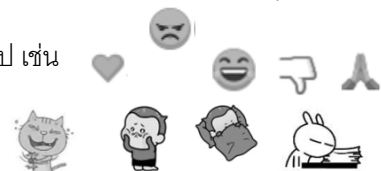
- 1.3.4 การแปรการสะกดคำที่มีเสียงสระอะ เป็น สระอา พบจำนวน 15 คำ เช่น ค้าบ
นาจา ค้า ค้าบ เป็นต้น
- 1.3.5 การแปรการสะกดคำพยัญชนะต้น จาก ข เป็น ค พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ แค
- 1.3.6 การแปรการสะกดคำที่มีเสียงสระประสม เป็น สระเดี่ยว พบจำนวน 2 คำ ได้แก่
เคว และเทว
- 1.3.7 การแปรการสะกดคำที่ประกอบด้วยสระเกิน เป็น สระเดี่ยว พบจำนวน 1 คำ ได้แก่
มะ
- 1.3.8 การแปรการสะกดคำที่มีเสียงสระแอะ เป็น สระอิ อี พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ ลัว
- 1.3.9 การแปรการสะกดคำที่มีเสียงสระแอะ เป็น สระอา พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ ลัว
- 1.1.10 การแปรการสะกดคำสระอะ เป็น สระโอะ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ โนะ
- 1.1.11 การแปรการสะกดคำสระอะ เป็น สระเออะ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ เนาะ
- 1.1.12 การแปรการสะกดคำสระเออ เป็น สระออ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ หรอ
- 1.3.13 การแปรการสะกดคำที่ใช้สระโอะ เป็น อัย พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ มัย
- 1.3.14 การแปรการสะกดคำจากเสียงตรี เป็นเสียงเอก ด้วยการไม่เอกกำกับ
พบจำนวน 3 คำ ได้แก่ นะ นะคะ และนะคะ

2. การพิมพ์แบบพิเศษ พบว่ามี 4 ลักษณะ ดังนี้

- 2.1 การพิมพ์ซ้ำตัวอักษรตัวสุดท้าย พบจำนวน 157 คำ เช่น จังเยยเยยเยย ชอบบบบบ
อรอยเยยเยย ไข่เลเยยเยย น่ำร่ากกกกก เป็นต้น
- 2.2 การพิมพ์ซ้ำสระตัวสุดท้าย พบจำนวน 11 คำ เช่น ค่ำวาว ่งาว ฮ่ำว อ่ำว ดีฟาวาว
นัจาวาว เป็นต้น
- 2.3 การพิมพ์ซ้ำเครื่องหมาย พบจำนวน 4 คำ ได้แก่ เยอะๆๆๆ มากๆๆๆ หนูๆๆๆ และ
สุดๆๆๆ
- 2.4 การพิมพ์เว้นวรรคระหว่างตัวอักษร พบจำนวน 1 ประโยค ได้แก่ หายไปไหนเนี่ย

3. การใช้สัญลักษณ์ พบว่ามี 4 ลักษณะ ดังนี้

- 3.1 การใช้สัญลักษณ์เดียว พบจำนวน 1 สัญลักษณ์ ได้แก่ ><
- 3.2 การใช้สัญลักษณ์ประกอบข้อความ พบจำนวน 9 สัญลักษณ์ เช่น ขอโทษ -P-, >|||||< สวยส์ส,
วอนรุ่นพี่ดี ๆ มาช่วยทำสั๊กคน >|!<, จะวิ่งต่อไปจนกว่าเราจะถึง T_T, เย้ๆ ลูกขึ้นหน้า
มอ ><" เป็นต้น
- 3.3 การใช้อิโมจิประกอบข้อความ พบจำนวน 140 รูป เช่น
เป็นต้น
- 3.4 การใช้สติ๊กเกอร์ พบจำนวน 6 สติ๊กเกอร์ ได้แก่

4. การสร้างคำใหม่ พบจำนวน 4 ลักษณะ ดังนี้

- 4.1 คำแสดงเสียง อารมณ์และกิริยาอาการ พบว่ามี 5 ประเภท ดังนี้
  - 4.1.1 คำแสดงเสียงหัวเราะ พบจำนวน 6 คำ ได้แก่ 555 อือ ฮ่า ฮ่า แฮ่ๆ และหุๆๆ
  - 4.1.2 คำเลียนเสียงร้องไห้ พบจำนวน 7 คำ เช่น เง้อ เง้ออ แงง ฮือออ หือ เป็นต้น
  - 4.1.3 คำอุทาน พบจำนวน 9 คำ เช่น อ้าก เอ้า หัย เอ๊ะ อู๊ยย เป็นต้น

- 4.1.4 คำแสดงอารมณ์ ความรู้สึก พบจำนวน 22 คำ เช่น งูจิ อึ้งอึ้ง ง้อ ฟุ้งฟุ้ง มุ้งมุ้ง เป็นต้น
- 4.1.5 คำแสดงกิริยาและท่าทาง พบจำนวน 3 คำ ได้แก่ จับ อุ้ม และไอ้โ
- 4.2 คำลงท้าย พบว่ามี 3 ประเภท ดังนี้
  - 4.2.1 คำลงท้ายประโยคคำถาม พบจำนวน 9 คำ เช่น เนี่ย อ้อ ล่ะ วัะ เป็นต้น
  - 4.2.2 คำลงท้ายประโยคบอกเล่า พบจำนวน 24 คำ เช่น เนอะ วะ มั่ง โนะ อะ เป็นต้น
  - 4.2.3 คำลงท้ายประโยคที่แสดงความหมายขัดแย้ง พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ เหนะ
- 4.3 การนำคำที่มีอยู่แล้วในภาษา (ในความหมายอื่น) มาใช้สื่อสารในอีกความหมายหนึ่ง เนื่องจากออกเสียงคล้ายกัน พบจำนวน 2 คำ ได้แก่ ลั่น และลำไย
- 4.4 คำศัพท์อื่น ๆ พบจำนวน 6 คำ ได้แก่ เป้ย โดนเท ช้นเทพ เพื่อนเท เพี้ยพ้าว และเทพ
5. การใช้เครื่องหมาย พบว่ามี 4 ลักษณะ ดังนี้
  - 5.1 การใช้เครื่องหมายปริศนีย์ (?) พบจำนวน 26 ประโยค เช่น อะไรคือทีมเปรี๊ยะ ?????, มันใช้เวลาไหม?, เพิ่มอีกทำไม ?, ปล่อยเต็มที่เลยสินะ ?, อะไรหว่า...? เป็นต้น
  - 5.2 การใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) พบจำนวน 66 ประโยค เช่น น้องอย่าลืมนิยามนะคร๊าบ!!, หลาบ!, เอ้า!!!, ดอกเดียว!, ตัวกู!!!! เป็นต้น
  - 5.3 การใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลา (...) พบจำนวน 60 ประโยค เช่น ต้องกว้างขนาดไหนวะ... มันถึงไม่ต้องรู้สึก, ระดับ....สูงสุด, หือ....ขอโทษ, วันดี ๆ ....วันนี้เป็นอีกวันที่รู้สึกว่าได้รับอะไรดี ๆ, ไซ้..จะนอนได้ตื่นแอปเปิ้ลทำไม เป็นต้น
  - 5.4 การใช้เครื่องหมายมหัพภาค (.) ท้ายประโยค พบจำนวน 62 ประโยค เช่น ชีวิตมันไม่มีอะไรดีขึ้นเลย., รีบไปรีบกลับ., จะไม่ทำให้เธอเสียใจ., ซักผ้าตอนฝนตก., ฉันมีถุงเป็นเพื่อน. เป็นต้น
6. การใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย พบจำนวน 34 คำ เช่น Hello, HBD, Face, by, InBox เป็นต้น
7. การใช้ภาษาไทยถิ่น พบ 15 คำ เช่น หลาบ หวางไป หลง อีขึ้นปี 3 แข่งรถสักเดี๋ยวนี
คนกะลุยเสียหมัด รีบหลบมา เป็นต้น

การวิจัยสื่อออนไลน์มีผู้วิจัยในประเด็นต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมของผู้ใช้สื่อออนไลน์ การรับรู้ข่าวสารในสื่อออนไลน์ การใช้สื่อออนไลน์ในการเรียนการสอน เป็นต้น ส่วนการวิจัยการใช้ภาษาไทยในสื่อออนไลน์นั้นผู้วิจัยไว้จำนวนหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับกรวิจัยในครั้งนั้นพบว่ามีส่วนที่สอดคล้องกัน เช่น สอดคล้องกับการวิจัยของ ศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2548) เรื่อง “ภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต” พบว่า มีการใช้ภาษาพูดในการเขียน ทำให้เกิดการพิมพ์ข้อความที่เลียนแบบเสียงพูดมากที่สุด เช่น การซ้ำพยัญชนะหรือสระ เพื่อให้เหมือนการลากเสียง การใช้ภาษาเด็ก เพื่อให้การสนทนาดูน่ารัก และเป็นกันเอง การตัดคำให้สั้น เพื่อให้พิมพ์เร็วขึ้น การใช้สัญลักษณ์ เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูด สอดคล้องกับการวิจัยของ ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ (2549) เรื่อง “ลักษณะการใช้ภาษาในห้องสนทนาแบบส่วนตัว” ที่พบว่ามีการใช้สัญลักษณ์เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ นุชยา ศแสงจันทร์ (2552) เรื่อง “พฤติกรรมและทัศนคติต่อการใช้ภาษาแชทของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งส่วนใหญ่จะปรากฏการใช้คำทวนเพื่อแสดงอารมณ์ในการสนทนาผ่านแชทของวัยรุ่น เช่น ออ ออ คริคริ หุหุ เป็นต้น และสอดคล้องกับการวิจัยของ กานต์วีร ชมเชย (2556) เรื่อง “ภาษาไทยเน็ต : ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต” ที่วิจัยลักษณะของภาษาไทยเน็ตในภาษาสือมวลชนและวรรณกรรมรักวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า ภาษาไทยเน็ตเป็นวิภาษานใหม่ของไทยที่ไม่ได้เกิดจากการผสมผสานระหว่างภาษาเขียนและภาษาพูด แต่เกิดขึ้นในฐานะภาษาที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในการสื่อสารกันผ่านหน้าจอกอมพิวเตอร์ด้วยการพิมพ์ จำแนกได้ 6 ลักษณะ ได้แก่ 1) การแปรผันการสะกดคำ 2) การพิมพ์

แบบพิเศษ 3) การใช้สัญลักษณ์ 4) การสร้างคำใหม่ 5) การใช้เครื่องหมาย และ 6) การใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย จากตัวอย่างผลการวิจัยที่สอดคล้องกันข้างต้นแสดงให้เห็นลักษณะร่วมบางประการของการใช้ภาษา คือ การใช้ภาษาในท้องสนทนา การใช้ภาษาแชท ภาษาไทยเน็ต และการใช้ภาษาในเฟสบุ๊ก การใช้ภาษาลักษณะนี้เป็นการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ ผู้ใช้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มุ่งเน้นการสื่อสารที่สะดวก รวดเร็ว จึงมีการตัดทอนคำ การสร้างคำใหม่ให้สะดุดตาผู้อ่าน การใช้สัญลักษณ์ที่สามารถสื่อความหมาย สื่ออารมณ์ความรู้สึกแทนภาษาเขียน รวมทั้งมีการนำภาษาพูดมาปะปนกับภาษาเขียน เป็นต้น

การวิจัยครั้งนี้พบว่ามีการวิจัยบางส่วนที่แตกต่างกับการวิจัยของ กานต์วี ชมเชย (2556) เช่น มีการพิมพ์คำสระอาท้ายคำ การพิมพ์คำเครื่องหมายไม่ยมก การแปรการสะกดคำสระอะ เป็น สระโอะ การแปรการสะกดคำสระอะ เป็น สระเออะ การแปรการสะกดคำสระเออะ เป็น สระออ เป็นต้น การแปรเหล่านี้สอดคล้องกับที่ ศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2548) วิจัยไว้ กล่าวคือ เป็นลักษณะของการใช้ภาษาพูด มีการลากเสียงเพื่อเน้นย้ำ และดูเป็นกันเองมากขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเพิ่มเติมประเด็นการใช้ภาษาไทยถิ่น ซึ่งพบว่ามีการใช้คำภาษาไทยถิ่นได้จำนวนหนึ่ง ทั้งนี้เพราะผู้ใช้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ จึงเลือกใช้ภาษาไทยถิ่นใต้สื่อสารผ่านสื่อเฟสบุ๊ก เช่น หลาว หลาบ แหล่ง เป็นต้น บางคำใช้เพราะความคุ้นเคย บางคำไม่สามารถเลือกสรรคำภาษาไทยมาตรฐานมาใช้แทนได้ เพราะขาดคลังคำ และบางคำใช้เพื่อให้รู้สึกถึงความใกล้ชิด ความเป็นกันเองระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

ผลการวิจัยข้างต้นจะเห็นว่า แม้มีการวิจัยการใช้ภาษาไทยในสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ ในกลุ่มนักศึกษาที่แตกต่างกัน แต่การใช้ภาษาไทยในสื่อดังกล่าวมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มนักเรียนระดับประถมศึกษา อุดมศึกษา สื่อมวลชน แม้กระทั่งนักศึกษาที่มีบทบาทเป็นผู้นำนักศึกษา ซึ่งความเป็นผู้นำไม่ได้ส่งผลต่อการใช้ภาษาไทยที่จะต้องมุ่งเน้นความถูกต้อง ข้อมูลนี้สะท้อนให้เห็นว่าการใช้ภาษาในสื่อออนไลน์เกิดขึ้นในลักษณะที่ใกล้เคียงกันทั้งของเยาวชน รวมถึงสื่อมวลชน และเกิดขึ้นในวงกว้าง หากคำนึงถึงบทบาทความเป็นผู้นำที่ควรเป็นแบบอย่างแก่บุคคลอื่น ๆ แล้ว ผู้นำนักศึกษาควรให้ความสำคัญและเห็นความจำเป็นของการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ไม่ว่าการสื่อสารครั้งนั้นจะเป็นไปอย่างเป็นทางการหรือไม่ก็ตาม โดยเฉพาะการสื่อสารผ่านสื่อเฟสบุ๊กซึ่งถือเป็นสื่อสาธารณะเพื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารแก่นักศึกษาคนอื่น ๆ จำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผู้นำนักศึกษาด้วย

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นว่าการใช้ภาษาไทยผ่านสื่อเฟสบุ๊กของผู้นำนักศึกษามีลักษณะที่แตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐานอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำที่มุ่งเน้นความสะดวก รวดเร็ว และสื่อสารกันเข้าใจเฉพาะในกลุ่มของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงหลักเกณฑ์การเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง สอดคล้องกับที่ สุริวงค์ พงศ์ไพบูลย์ (2536, หน้า 290 - 310) กล่าวถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้เขียนคำผิดว่ามีหลายประการ รวมทั้งความไม่สนใจที่จะเขียนให้ถูกต้อง หรือตั้งใจเขียนให้ผิดเพื่อสร้างความสนใจ เป็นต้น หากเป็นความตั้งใจที่จะเขียนให้ผิดบ่อย ๆ อาจเกิดเป็นความเคยชินจนไม่สามารถเขียนคำให้ถูกต้องได้ และสอดคล้องกับที่ สวพร จันทรสกุล ขวัญตา ทวีสุข ชูโรดา เจณี ปองทิพย์ หนูหอม และโสภณ พฤทษานิช (2560) กล่าวถึงสภาพการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์เฟสบุ๊กของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ว่า นักศึกษาร้อยละ 90 ตั้งใจเขียนผิด ตัดทอนคำให้สั้นลงเพื่อง่ายต่อการสื่อสาร โดยนักศึกษาให้เหตุผลว่าการสื่อสารดังกล่าวเกิดขึ้นเฉพาะในกลุ่มเดียวกันเพื่อใช้แสดงอารมณ์ต่าง ๆ รวมทั้งการใช้คำให้สั้นลงก็เพื่อความรวดเร็วในการสื่อสาร และทำให้เกิดความสนุกสนานในการสื่อสารด้วย

สรุป

การใช้ภาษาไทยผ่านเฟซบุ๊กของผู้ใช้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่า มีลักษณะที่แตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐาน เช่น การแปรคำ การตัดคำ การใช้สัญลักษณ์ การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ การใช้คำภาษาอังกฤษแทนคำไทย เป็นต้น การใช้ภาษาดังกล่าวมุ่งเน้นความสะดวกรวดเร็ว สามารถสื่อสารเข้าใจในกลุ่มของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องด้านการใช้ภาษาไทย เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของการเขียนแล้ว พบว่า ไม่เห็นความจำเป็นของการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามมาตรฐาน เพราะเป็นการสื่อสารเฉพาะกลุ่ม ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในวัยเดียวกัน หากมีการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการทำให้มีความสนิทสนมคุ้นเคย มีความเป็นกันเองได้มากกว่า นอกจากนี้ยังต้องการความสะดวกรวดเร็วในการพิมพ์ ลักษณะการใช้ภาษาไทยเช่นนี้อาจส่งผลต่อการความเคยชินจนทำให้ภาษาไทยที่ใช้ได้อย่างถูกต้องต้องเปลี่ยนแปลงไป เพราะเกิดค่านิยมที่ทำตาม ๆ กันจนเข้าใจว่าเป็นเรื่องที่ต้อง

เอกสารอ้างอิง

- กานต์วี ชมเชย. 2556. ภาษาไทยเน็ต : ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต. รายงานการวิจัย, สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ. 2549. ลักษณะการใช้ภาษาในห้องสนทนาแบบส่วนตัว. ปรินิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
บุษยมาศ แสงจันทร์. 2552. พฤติกรรมและทัศนคติต่อการใช้ภาษาแชทของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.
<https://www.spu.ac.th> (25 ธันวาคม 2561).
วนิษา แก้วสุข. 2557. การศึกษาการสื่อสารบนเครือข่ายสังคมออนไลน์กับการบริโภค กรณีศึกษา มูลนิธิเพื่อสุนัขยกรไปี 2557. การศึกษาค้นคว้าอิสระนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ,
กรุงเทพมหานคร.
ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. 2548. ภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 27.
สวพร จันทรสกุล, ขวัญตา ทวีสุข, ชูไรดา เจณี, ปองทิพย์ หนูหอม และโสภณ พุกขวานิช. 2560. สภาพการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์เฟซบุ๊กของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 12 (ฉบับพิเศษ).
สุธิวศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2536. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 11. ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพมหานคร.